

Full diocesà

3 de gener del 2021

p5 – La nostra activitat pastoral en temps de pandèmia

p7 – Dones perseguides per la seva fe

«El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle»

Diumenge II després de Nadal / Cicle B

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits." »M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.» (24,1-4.12-16)

Salm responsorial

El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.
[147]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepreusibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants. (1,3-6.15-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. [Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tot-hom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.] Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat. [Donant testimoni d'ell, Joan cridava: «És aquell de qui jo deia: El qui ve després de mi m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia.» De l'abundància de la seva plenitud tots nosaltres hem rebut gràcia sobre gràcia. Perquè la Llei, Déu la donà per Moisès, però la gràcia i la veritat ens han vingut per Jesucrist. Déu, ningú no l'ha vist mai; Déu Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha revelat.] (1,1-18)

«Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit»

Paraula lluminosa

Carles Riera i Fonts, pvre.

El qui és la Paraula, Déu mateix, s'ha fet carn humana en Jesús de Natzaret. És el Misteri de Nadal, un misteri amb rostre. El Verb diví trenca el no-res i entra en l'espai, en el temps, en la història.

Jesús, la Llum de Déu, il·lumina el nostre fer de cada dia, de manera que tot ésser humà rep, una hora o altra, flaixos d'aquesta claror divina, fins enmig de la boira d'allò desconegut. I ja no camina a les palpentes.

La divinitat s'expressa, doncs —per mitjà de Jesús—, amb paraula humana, la qual és rebuda i interpretada en totes i cada una de les llengües del món. Així, aquell qui va venir discret i humil, dins un espès silenci, allà a Betlem, irromp arreu amb el llenguatge de l'amor i el missatge de la pau.

Perquè, en aquest nostre temps, sofisticat i talentós, encara no hem domesticat el bàrbar que hi ha dins nostre. Encara cal, com hi ha món!, «humanitzar la humanitat practicant la proximitat», que deia el bisbe Pere Casaldàliga.

La Paraula ha plantat entre nosaltres la seva tenda; és a dir, el tabernacle (per als antics hebreus), el sagrari vora l'altar (i la missa sobre el món, com deia Teilhard de Chardin).

Jesús és llum que apunta en la fosca.

La imatge

Un gran poema que encapçala l'evangeli de Joan. Resumeix tota la història de la Salvació, de la qual Nadal és un dels moments cimals. Establerta l'existència de Déu i del Verb des del principi, passa a l'encarnació del Verb, home entre els homes, i a la seva ofrena de gràcia i de veritat perquè esdevinguem fills. Entrem amb adoració en la contemplació del Fill, fet home per nosaltres.

Sant Joan a Patmos (1489). Jeroen Bosch

Agenda

Lit. hores: Setmana II

4 dilluns

—Sant Odiló, abat
—Santa Àngela de Foligno, rel.
—Sant Manuel González, bisbe
1Jo 3,7-10/Salm 97/Jo 1,35-42

5 dimarts

—Sant Simeó Estilita, anacoreta
—Santa Emiliana, verge
1Jo 3,11-21/Salm 99/Jo 1,43-51

6 dimecres

—L'Epifania del Senyor i l'adoració dels Sants Reis (festa de precepte)
—Nostra Senyora dels Reis (a Santa Maria del Pi)
—Dia del catequista nadiu i l'IEME
Is 60,1-6/Salm 71/Ef 3,2-3a.5-6/Mt 2,1-12

7 dijous

—Sant Ramon de Penyafort
—Sant Joan de Ribera
1Jo 3,22-4,6/Salm 2/Mt 4,12-17.23-25

8 divendres

—Sant Apol·linar, bisbe
1Jo 4,7-10/Salm 71/Mc 6,34-44

9 dissabte

—Sant Eulogi de Cordova, prev.
1Jo 4,11-18/Salm 71/Mc 6,45-52

10 El Baptisme del Senyor/ Cicle B

Is 55,1-11/Is 12,2.3-4bcd.5-6/1Jo 5,1-9/Mc 1,7-11 o bé Is 42,1-4. 6-7/Salm 28/Ac 10, 34-38

Què és i què fa el grup Cor Unum de la parròquia de Cervera

Parròquia de Cervera

Des de la parròquia de Cervera han anat explicant moltes coses de Cor Unum. Han anat ensenyant fotografies del que fan, han anat mostrant els infants, adolescents i joves que hi participen. Ara volen explicar una mica més bé el dia a dia de Cor Unum. Tenen moltes ganes que, quan tota la situació actual passi, la catequesi i la missa de Cor Unum puguin estar obertes a tota la comunitat parroquial.

El grup es troba cada setmana des de les sis de la tarda a l'església de Sant Agustí fins passades les set. Una sessió de Cor Unum es cuina a foc lent... sempre els ajuda una pantalla, on hi és tot: des de les normes, el vídeo, el joc, el «catequizz» Duna ronda de 14 preguntes que revelen una numeració i amb aquesta poden obrir una caixa forta, la catequesi, els cants de la missa, l'homilia i els avisos per a la setmana vinent.

A mitja setmana els catequistes es reuneixen i parlen de l'organització de la sessió. I el divendres i el dissabte són els dies per a preparar la presentació del PowerPoint, preparar l'església de Sant Agustí i encomanar la sessió!

Cor Unum, ja ho han dit altres vegades, és una catequesi en família. Els pares, els avis, germans grans i petits són convidats a participar-hi! Un bon grupet de famílies es reuneixen

dissabte rere dissabte! I són les mateixes famílies que després ajuden a cantar i tocar durant la missa. Cor Unum té quatre eixos principals que vertebraven cadascuna de les sessions:

- Un vídeo del Cotelo, que serveix per a trencar una mica el gel i els permet de fer les catorze preguntes.
- La catequesi sobre virtuts (la caritat, la generositat, el servei,...), la Mare de Déu, la confessió... que ajuden a créixer espiritualment i humanament.
- La celebració de la missa, en la qual participen pares i nens en els cants, lectures, pregàries, tocant la campana...
- Sempre hi ha un parell de sacerdots que atenen tots aquells que ho necessiten per a parlar o per a confessar-se. Grans i petits es poden acostar a rebre el sagrament de l'alegria.

Com treballen a casa? Els nens tenen un full parroquial propi, on hi ha un resum de la sessió, un resum de l'evangeli de la setmana, un consell, un sant o l'explicació d'una festa (Nadal, Advent, la Immaculada Concepció...), un parell de qüestions del catecisme i un tema per a investigar.

Com han preparat el Nadal? Amb un pessebre retallable: la mula, sant Josep, la Mare de Déu, i el diumenge abans de Nadal van donar la imatge del nen Jesús. I una frase per descobrir...

La nostra activitat pastoral en temps de pandèmia

Redacció

Durant tots aquests mesos de pandèmia hem anat veient, a través de les notícies del Full, com moltes de les activitats pastorals s'han fet i es continuen fent *online*.

Veiem moltes fotografies, com la que acompanya aquest escrit, on apareixen moltes persones –joves i grans– parlant a través de videoconferència. Aquestes imatges són part de la nova normalitat que estem vivint.

Per a les persones més grans, per als nostres avis, potser és una mica estrany tot això, tota aquesta tecnologia que permet a les persones d'acostar-se, treballar i interactuar.

Com que aquest sistema encara durarà bastant temps, hauríem de mirar d'ajudar les persones més grans a entendre com funcionen aquestes eines tecnològiques perquè vegin que, ben utilitzades, són una bona oportunitat.

Jornada de Pregària per la Vida a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega

Josep Castellà

El capvespre del dimecres dia 16 de desembre, a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega tingué lloc una Jornada de Pregària a favor de la vida i en contra de la llei de l'eutanàsia. Una celebració recomanada per la Conferència Episcopal Espanyola davant una llei que va aprovar el Govern espanyol l'endemà.

Aquesta jornada especial se celebrà en el marc de l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba, presidida pel rector de la unitat pastoral parroquial de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca.

Començà amb l'Adoració al Santíssim, durant la qual es resà el rosari contemplant-se els misteris de dolor, mentre s'anà fent la lectura de la carta dels bisbes en contra de l'esmentada llei de l'eutanàsia: «Urgim la promoció de les cures pal·liatives, que ajuden a viure la malaltia greu sense

dolor i amb un acompanyament integral –per tant, també espiritual– als malalts i a les seves famílies»; «L'eutanàsia i el suïcidi assistit són una derrota per a tots. La resposta a que som cridats és no abandonar mai els qui pateixen, no rendir-se mai, ans cuidar i estimar a fi de donar esperança»; «demanem als qui tenen responsabilitat en la presa d'aquestes greus decisions que actuïn en consciència, segons la veritat i la justícia».

Es continuà amb les vespres i s'acabà amb la benedicció del Santíssim. La jornada, celebrada amb la presència d'un bon grup de feligresos, finalitzà amb una eucaristia, oficiada per Mn. Vilaseca, el quan en l'homilia comentà la negativa llei que aprova l'eutanàsia i assenyalà entre altres coses: «L'Església sempre està a favor de la defensa de la dignitat de les persones» i «els cristians hem de ser més actius i conseqüents en contra d'aquesta llei i també de la de l'avortament».

Viure el Nadal del 2020 (i III)

Jaume Campalans i Serradell, prev.

Maria és un exemple clar de com viure el Nadal malgrat les dificultats i la penúria. L'evangeli de sant Lluc ho remarca clarament: «Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava» (Lc 2,19).

El que Maria vivia en aquell primer Nadal ho guardava gravat en la seva memòria i sobretot en el seu cor: ho contemplava... i agràia a Déu aquest gran regal. Malgrat els contratemps i les penúries, Maria també ho vivia i ho celebrava amb el seu cor amarat de pau i joia. Ens cal, doncs, fer ben nostra aquesta seva actitud.

Heus ací algunes coses que poden ajudar-nos-hi:

1.- Participar en l'Eucaristia (aquesta paraula vol dir «acció de gràcies»); i participar-hi, si ens és possible, presencialment; si no, servint-nos de la televisió...

2.- Donar vida al pessebre familiar. Massa sovint el pessebre és tan sols un objecte d'ornamentació típic d'aquests dies nadalencs. Cal que sigui també, i sobretot, un espai de reflexió i de pregària personal i, si és possible, pregària familiar.

3.- Durant aquests dies nadalencs, pensar sovint en aquest misteri de fe que estem celebrant: agraint de tot cor a Déu el gran regal que ell ens ha fet amb tant d'amor.

4.- Fer nostra la pregària que uns dies anteriors s'ha transcrit: «És Jesus, el Senyor, qui ara em diu...», bo i resant-la ben a poc a poc (potser davant el pessebre) i fent-ho, no solament amb els llavis, sinó especialment amb el cor.

5.- Recordar-nos de tots els qui han patit, pateixen i patiran les greus conseqüències de la crisi sanitària, econòmica i social que comporta el Covid-19: pregant sovint per ells i compartint generosament amb ells tot el que ens sigui possible.

Si ho fem així, aquest Nadal deixarà una petjada lluminosa en la nostra vida i, malgrat la pandèmia que ens colpeja, el viurem també, com Josep i Maria, amb pau i joia al cor.

El pessebre cal que sigui, sobretot, un espai de reflexió i de pregària personal

Dones perseguides per la seva fe

Redacció

Simone Barreto va ser assassinada a Niça quan resava en una església. Rebeca Bitrus va ser segrestada a Nigèria pel fet de ser cristiana. Àsia Bibi ha sobreviscut a deu anys de presó per mantenir la seva fe al Pakistan.

La persecució contra cristians en el món continua augmentant; un odi que no aconsegueix doblegar la fe de moltes dones. El projecte #StandTogether ha llançat una campanya de recollida de fons per documentar les seves històries.

El documental «Dones de coratge i fe» «Molts mitjans de comunicació no paren atenció a aquest sofriment ni a la fragilitat de les dones. Entre tots hem de donar a conèixer les seves històries, ajudar-les perquè tinguin veu. Són víctimes de les quals tenim molt a aprendre», ha assegurat per a Rome Reports la responsable de #StandTogether, Rosella Miranda.

El documental que contarà les seves històries es titularà *Dones de coratge i fe*. Per a fer-ho realitat ja s'hi pot col·laborar a través de la web Allstandtogether.com

Francesc, pastor i teòleg

Redacció

El volum, publicat per Sant Pacià Books, recull les comunicacions del congrés internacional «L'aportació del papa Francesc a la teologia i la pastoral de l'Església», celebrat el novembre del 2019.

«Reeixit, il·luminant i útil», així defineix el volum *Francesc, pastor i teòleg* Daniel Palau, director de la Càtedra de Teologia Pastoral Josep Pont i Gol de la Facultat de Teologia de Catalunya (AUSP) i editor del llibre. «Reeixit, perquè el congrés va ser dinàmic i amè», i perquè «ha ofert elements que ajuden a enfortir el nostre testimoni en aquests temps que vivim.»

«El Papa sap comunicar el que creu, capta la realitat que l'envolta i respon als neguits dels homes i dones del nostre temps. Això ha provocat que la mateixa teologia prengui consciència de la importància d'abordar les qüestions difícils del nostre temps amb valentia, amb transparència i amb el desig d'obrir un sincer diàleg amb el món», afirma el Dr. Daniel Palau.

Un nou any segellat per l'amor

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Al llindar d'aquest any mirem enrere i ens adonem un cop més del drama que ha suposat la pandèmia que ens ha colpit amb gran duresa. Encara ahir escoltava una mare de la catequesi, en acabar la missa d'infants del IV diumenge d'Advent, que em mostrava la necessitat de congregar tota la seva família per acomiadar amb una celebració religiosa un parent difunt que els va deixar en plena primera onada.

Tenim els avis gairebé clausurats a casa. Ni aquestes festes entranyablement familiars no són ocasió per a un respir de proximitat i afecte. Molts han perdut algun parent o amic en alguna residència geriàtrica delmada per la primera o segona onada. Només faltava acabar l'any amb l'aprovació de la llei de regularització de l'eutanàsia. Malgrat totes les condicions que s'estableixen sabem, per l'experiència d'altres països, que serà la via a través de la qual s'eliminaran, contra la seva voluntat, totes aquelles persones que han perdut l'oremus i que no siguin defensats pels seus.

Molta gent ha perdut la feina o ha hagut de tancar el seu negoci. Les restriccions a la interacció social i a

la mobilitat han afectat de ple la seva activitat laboral. Les ajudes públiques o són escasses o inexistentes i no permeten de resistir. És clar que les víctimes de la crisi del 2008 són les més greument afectades, ja que són les persones amb contractes més precaris o les dels projectes autònoms més afeixugats pels crèdits i els lloguers.

La recepta de l'Església, avui més que mai, és l'amor: aquells actes concrets de fer el bé en favor dels altres. Tots tenim al nostre abast allò que el papa Francesc recorda en el número 186 de la carta apostòlica *Fratelli tutti*: «amor "elícit", que són els actes que procedeixen directament de la virtut de la caritat, adreçats a persones i a pobles». Tots, també, podem participar en iniciatives d'amor «imperat», «aquells actes de la caritat que impulsen a crear institucions més sanes, regulacions més justes, estructures més solidàries».

Comencem un any nou, fem només un propòsit que il·lumini tota la nostra vida, que inspire tots els nostres pensaments i actes: viure-ho tot en l'amor a Déu i al proïsme.

